

3 μαθήματα από τις τελευταίες εξελίξεις στην Κύπρο (Ηλεκτρονικό Άρθρο)

Ιστορικό σημείωμα

Αυτό το ηλεκτρονικό άρθρο δημοσιεύτηκε τον Απρίλη του 2014 στην ηλεκτρονική σελίδα της [Αγκάρας](#).

Περιεχόμενο

3 Απρίλη, 2014

3 μαθήματα από τις τελευταίες εξελίξεις στην Κύπρο

Προσπαθήστε να δείτε τα τελευταία νέα ενιαία και αδιαίρετα γεγονότα μιας γενικότερης πολιτικής που ακολουθείται στην Κύπρο. Δηλαδή, η απομάκρυνση Δημητριάδη, Αρχηγού Αστυνομίας, ο καβγάς Τσαλακού (επί χρόνια στενός συνεργάτης του Σ. Χάσικου) με τον αναπληρωτή Γενικό Διευθυντή του ΡΙΚ και τα καμώματα του Γενικού Εισαγγελέα δείχνουν ξεκάθαρα την πρόθεση της σημερινής κυβέρνησης να λειτουργήσει ακόμη και εκτός των πλαισίων της αστικής κοινοβουλευτικής Δημοκρατίας, του δικού τους συστήματος δηλαδή. Όλοι αυτοί δεν ήταν ούτε αντισυστημικοί, ούτε υπέρμαχοι του σοσιαλισμού, αλλά πιστοί υπηρέτες μιας φιλελεύθερης Δημοκρατίας, η οποία υποτίθεται για λόγους προστασίας πρέπει να διαχωρίζει τις εξουσίες της και να έχει ανεξάρτητους θεσμούς. Αυτά τα γεγονότα οδηγούν στο συμπέρασμα, ότι δεν υπάρχει κανένας ανεξάρτητος θεσμός. Δεν είναι φυσικά έκπληξη για όσους μιλούν για την αναγκαιότητα ταξικής πολιτικής και ανάλυσης η διαπλοκή και τα σκάνδαλα. Η μανία με την οποία επιτέθηκε η νυν ακροδεξιά κυβέρνηση του ΔΗΣΥ για να ελέγξει την Κεντρική Τράπεζα, την Αστυνομία, τα ΜΜΕ και το Δικαστικό σύστημα, επιβεβαιώνει περίτρανα όσους τολμούσαν να μιλήσουν για τον χαρακτήρα του κράτους σε συνθήκες καπιταλιστικής οικονομίας. Για να μπορέσουν να περάσουν οι αντι-μεταρρυθμίσεις στην οικονομία, ο ΔΗΣΥ σαν κύριος εκφραστής αστικών συμφερόντων και ο πρόεδρος ξέρουν πολύ καλά ότι πρέπει να ελέγξουν όλα τα εποικοδομήματα της κοινωνίας που εξουσιάζει το κεφάλαιο για ομαλότερη προστασία και ενωμένη γροθιά έναντι των λαϊκών και μικρομεσαίων στρωμάτων. Συνεπώς γίνονται και τα αναγκαία ξεκαθαρίσματα μεταξύ των διαφόρων ανταγωνισμών των αστών και των προσωπικών συμφερόντων τους. Η ακροδεξιά κυβέρνηση Αναστασιάδη παράλληλα, στέλνει μηνύματα σε πολιτικούς αντιπάλους αλλά και στην εργατική τάξη: θα είμαστε αμείλικτοι και δε θα διστάσουμε να καθαιρέσουμε και να υποτάξουμε οποιονδήποτε διαφωνεί με αυτή τη πολιτική ακόμη και παράνομα μέσα στο φως της μέρας.

Η δε προσπάθεια του δικηγόρου Παρασκευά, ασχέτως αν κάποιος συμφωνεί ή διαφωνεί με τον τρόπο που προσπαθεί να αναδείξει το ζήτημα, έχουν φανερώσει για ακόμη μια φορά την ταξικότητα όλων των ζητημάτων που αφορούν τους θεσμούς. Μέσα σε μια νύκτα δισεκατομμύρια μπορούν να σβηστούν και να ριχτούν τα βάρη της καπιταλιστικής κρίσης στο λαό. Το δικαστικό, νομοθετικό και δικαϊκό σύστημα πανε περίπατο μπροστά στις πολιτικές αποφάσεις για το σώσιμο της καπιταλιστικής οικονομίας. Με άλλα λόγια το πολιτικό σκηνικό δεν μπορεί παρά να αναλύεται αδιαίρετα από τις σχέσεις παραγωγής που επικρατούν σε μια κοινωνία. Τι αντιπροσωπεύει και για

ποιο πράγμα παλεύει ο καθένας φαίνεται ξεκάθαρα όταν γίνονται αναλύσεις με ταξικά κριτήρια.

Όλα αυτά, πέραν της ταξικότητας των θεσμών, δείχνουν δύο πολύ σημαντικά πράγματα: την συμβατότητα των φιλελεύθερων με τους ακροδεξιούς, και ότι η εύκολη λύση της προσμονής σε μια κάθαρση από τη διαφθορά όχι μόνο δεν εναντιώνεται στο σύστημα αλλά του δίνει ιδέες πώς να ανασυνταχτεί.

Οι φιλελεύθεροι οι οποίοι διατυμπανίζουν πόσο προοδευτική δύναμη είναι, έχουν υποστηρίξει την διάλυση των ανεξάρτητων θεσμών του κράτους, τον πλήρη έλεγχο των ΜΜΕ και φυσικά την έντονα ταξική και αντιδραστική πολιτική των κυβερνήσεων. Οποιαδήποτε κριτική στα επιμέρους ζητήματα, έχει να κάνει με εντυπώσεις που φυσικά αποσκοπούν στην δυνατότητα του συστήματος να δημιουργεί εύκολες κριτικές με σκοπό την απορρόφηση παραπόνων. Οι ίδιοι έχουν υιοθετήσει πλήρως την ατζέντα των συντηρητικών της Ευρώπης που ενίοτε μπορεί και να κριτικάρουν όταν δεν είναι στην Κύπρο. Είναι αστείο το πόσο τυφλοί ήταν στο ζήτημα των νέο-ναζί στην Ουκρανία για παράδειγμα, και η κριτική τους στα καμώματα του Ερντογάν στην Τουρκία που ακολουθεί ακριβώς την ίδια οικονομική πολιτική που προωθούν και οι ίδιοι στην Κύπρο. Φυσικά έχει πολλές δόσεις τρέλας κιόλας ο πανικός τους με το twitter, youtube, facebook σαν να πρόκειται για παρεμπόδιση της «ελευθερίας» όταν για λόγους τακτικής ο Τούρκος πρωθυπουργός έχε κόψει κάποιες εταιρίες που διατηρούν κοινωνικά δίκτυα για την περισυλλογή πληροφοριών και στη συνέχεια πώληση τους με σκοπό το κέρδος, δηλαδή business as usual. Στην Κύπρο όμως που όλα αυτά επιτρέπονται, αλλά η πληροφορία είναι τόσο λογοκριμένη και ιδεολογικά προσανατολισμένη δεν τους ενδιαφέρει και τόσο, μάλλον τους συμφέρει και την βαφτίζουν «πολυφωνία» με μόνο κριτήριο την ύπαρξη πολλών ονομάτων Μ.Μ.Ε (κριτική στους ολιγάρχες κατόχους αυτών των μέσων και τη σημασία τους γιόκ). Συνεπώς, και οι “αντιφασιστικές” τους ευαισθησίες δεν μπορούν παρά να θεωρηθούν ουσιαστικά εργαλείο για τον αποκάλυπτο αντικομμουνισμό τους, κάτι που δείχνει ότι οι ταξικές δυνάμεις δεν μπορούν σε καμία περίπτωση να τους εμπιστεύονται σε κοινό μέτωπο και να τους προβάλλουν σαν σύμμαχους ενάντια στο φασισμό.

Η εμμονή σε διαφθορά και σκάνδαλα μπορεί να εύκολα να οικειοποιηθεί και από το σύστημα όπως έγινε με την δημοσιοποίηση ονομάτων από τον Δ. Συλλούρη και τον Περδίκη, οι οποίοι κατονόμασαν τάχατες βουλευτές που σβήστηκαν τα δάνεια τους. Όλος ο φακός έπεσε μετά να καλύψει την επιφάνεια το ζητήματος, δηλαδή να δώσουν εξηγήσεις τα ονόματα που αναφέρθηκαν και να μιλήσουν για σκάνδαλο. Αυτό που αποσιωπήθηκε πάλι, είναι το γεγονός πως όλοι γνωρίζουν για όλα, και χρησιμοποιούν τα στοιχεία μόνο για πολιτικές επιδιώξεις. Πως γίνεται ο κ. Συλλούρης να μην ήξερε τόσο καιρό, και τώρα να έμαθε για αυτά τα ονόματα; Επιπλέον, ένα ακόμη σημαντικό στοιχείο είναι το γεγονός ότι το πολιτικό προσωπικό μπορεί πάρα πολύ εύκολα πλέον να μιλήσει για κάθαρση αφού θα ψάξει να βρει αποδιοπομπαίους τράγους, άντε να κλείσει και κανέναν στη φυλακή (λέμε τώρα) και να αφήσει και πάλι στο απυρόβλητο την ουσία του ζητήματος: ότι δεν πρόκειται περί λαθών και παραλείψεων των πολιτικών προσώπων αλλά περί συστημικής αναγκαιότητας. Δεν μπορεί να υπάρξει καπιταλισμός με πλήρη διαφάνεια, ούτε χωρίς διαφθορά.

Οι επιμέρους κόντρες που γίνονται ενδοαστικά, δεν μπορούν να τυφλώνουν τους εργαζόμενους και τους απλούς πολίτες για την ουσιαστική σύμπλευση των συμφερόντων όλων αυτών: ότι η καπιταλιστική οικονομία πρέπει να διαφυλαχτεί πάση θυσία. Για αυτό το λόγο η απάντηση όλων των υπολοίπων δεν μπορεί να αναλώνεται στις ίντριγκες και τις κόντρες τους, μπορούμε φυσικά να πάρουμε πληροφορίες από αυτές. Αλλά ο στόχος πρέπει να είναι στα ζητήματα ουσίας, στην αναγκαιότητα ανατροπής αυτής της βαρβαρότητας και όχι να μπούμε σε μια λογική αναζήτησης και ανακύκλωσης προσώπων.

[Χρειάζεται Τούρκικη Μετάφραση](#), [Χρειάζεται Αγγλική Μετάφραση](#), [Αγκάρρα \(Ομάδα\)](#), [Ηλεκτρονικά Άρθρα](#), [Δεκαετία 2010-2019](#), [2013](#), [Απροσδιόριστη Τοποθεσία](#), [Κυπριακό Πρόβλημα](#)

From:

<https://movementsarchive.org/> - Κυπριακό Κινηματικό Αρχείο

Cyprus Movements Archive

Kıbrıs Sosyal Hareket Arşivi

Permanent link:

<https://movementsarchive.org/doku.php?id=el:digital:agkarra:3lessons>

Last update: **2020/07/14 16:18**

